

Sygnatura akt: XI GC 1304/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Mariusz Zawicki

Protokolant: Angelika Sykut

po rozpoznaniu w dniu 11 marca 2019 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś.

przeciwko (...) spółka akcyjna w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.145 (osiem tysięcy sto czterdzieści pięć) złotych i 9 (dziewięć) groszy z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3 lutego 2018 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.980 (dwa tysiące dziewięćset osiemdziesiąt) złotych i 98 (dziewięćdziesiąt osiem) groszy tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. zwraca powodowi od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 183 (sto osiemdziesiąt trzy) złotych i 47 (czterdzieści siedem) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki;
5. zwraca pozwanemu od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin – Centrum w Szczecinie kwotę 967 (dziewięćset sześćdziesiąt siedem) złotych i 67 (sześćdziesiąt siedem) groszy tytułem nadpłaconej zaliczki.

Sygnatura akt: XI GC 1304/18

Sprawa rozpoznana w postępowaniu zwykłym.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 czerwca 2018 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. wniosła przeciwko (...) spółka akcyjna w W. pozew o zapłatę kwoty 10.392,30 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 3 lutego 2018 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że dnia 10 września 2017 roku doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki S. należący do D. L.. Sprawca zdarzenia objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie ważnej polisy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółka akcyjna w W.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który wszczął postępowanie likwidacyjne.

W związku z niemożnością korzystania przez poszkodowaną z uszkodzonego pojazdu w trakcie likwidacji szkody, poszkodowany zwrócił się do powoda o wynajem pojazdu zastępczego. Pojazd został wynajęty.

Nakazem zapłaty orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (karta 48).

Pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty zaskarżając go w całości (karta 52).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 10 września 2017 roku doszło do zdarzenia drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) należący do D. L.. Sprawca zdarzenia posiadał ważną polisę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z (...) spółka akcyjna w W.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi sprawcy, który wszczął postępowanie likwidacyjne, przyjmując na siebie odpowiedzialność co do zasady.

Niesporne a ponadto:

- dokumenty w aktach szkodowych, karta 51a płyta CD koperta;

Poszkodowana D. L. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. zawarli umowę cesji wierzytelności.

Dowód:

- umowa, karta 19;

Wobec niemożności korzystania z uszkodzonego pojazdu w okresie likwidacji szkody, poszkodowana dnia 25 października 2017 roku zawarła z (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ś. umowę najmu pojazdu zastępczego. Pierwsza umowa dotyczyła pojazdu V. (...) dzienna stawka najmu wynosiła 319,80 złotych brutto a najem tego pojazdu trwał 29 dni. Koszt najmu tego pojazdu wyniósł 9.274,20 złotych. W dniu 22 listopada 2017 roku poszkodowana i spółka (...) zawarli aneks do umowy najmu, wynajęty został pojazd V. (...) na okres 13 dni a dzienna stawka najmu wynosiła 233,70 złotych. Koszt najmu drugiego pojazdu wyniósł 3.038,10 złotych.

Dowód:

- oświadczenie, karta 14;

- faktura, karta 13v;

- protokoły, karta 14v – 15;

- umowa najmu 16v – 18v

Ubezpieczyciel wypłacił wynajmującemu kwotę 1.920 złotych tytułem zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Ubezpieczyciel przyjął 16 dni zasadnego najmu przy stawce 120 złotych brutto.

Niesporne.:

Pojazd zastępczy był potrzebny poszkodowanej. Poszkodowana mieszka za granicą, w Niemczech, pracuje zaś w S. jako policjant. Ubezpieczyciel nie oferował poszkodowanej pojazdu zastępczego. Pojazdem tak uszkodzonym jak i wynajętym poruszała się poszkodowana jak i jej partner.

Dowód:

- zeznania świadka D. L., karta 107, płyta CD;

Wynajmujący pojazd wzywali ubezpieczyciela do zapłaty.

Niesporne.

Uzasadniony okres najmu pojazdów zastępczych a jednocześnie okres przywrócenia pojazdu uszkodzonego do stanu sprzed szkody to 43 dni.

Stawki za wynajem samochodu zastępczego na rynku (...) w klasie samochodów odpowiadających marce S. (...) (pojazd uszkodzony) w IV kwartale 2017 roku zawierały się w przedziale 170 – 224 złotych, zatem średnio 197 złotych netto za dobę. Do klasy D zalicza się wynajęty V. (...). Stawka 260 złotych przyjęta przez spółkę (...) przekraczała zatem stawkę maksymalną o 16% a przeciętną o 32%.

Drugi z wynajętych pojazdów to jest V. (...) to pojazd z klasy niższej, C. Stawki najmu tego pojazdu zawierają się w przedziale od 113 do 199 złotych a zatem 154 złotych brutto średnio. Stawka 190 złotych jest stawką bliską maksymalnej, mieszczącą się w granicach stawek rynkowych.

Nie było możliwości wynajęcia pojazdu odpowiadającego klasie pojazdu uszkodzonego za 98 złotych netto za dobę najmu.

Dowód:

- pisemna opinia biegłego, karta 113 – 125;. Opinie uzupełniające protokół elektroniczny karta 142 oraz karta 150;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest uzasadnione w części (81%).

Jego podstawę prawną stanowi przepis art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o których mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie wypadku, który miał miejsce w okresie ubezpieczenia (§ 2). Zgodnie z § 4 art. 822 k.c., uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń.

Dla przyjęcia odpowiedzialności ubezpieczyciela konieczne jest zaistnienie przesłanek odpowiedzialności, a więc zdarzenia, z którym umowa wiąże obowiązek odszkodowawczy, powstania szkody oraz związku przyczynowego między zdarzeniem sprawczym a faktem, z którego szkoda wynika, przy czym zgodnie z art. 361 k.c. powinien to być adekwatny związek przyczynowy.

W rozpoznawanej sprawie niespornym był fakt zawarcia przez sprawcę zdarzenia umowy ubezpieczenia OC z pozwanym i zaistnienie powodującego szkodę zdarzenia, za które odpowiadała osoba ubezpieczona. Z kolei legitymację do dochodzenia roszczeń na własną rzecz powodowie wywodzili z przedłożonej przez nich umowy cesji oraz art. 509 i 510 k.c., zgodnie z którymi wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania; wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Umowa sprzedaży, zamiany, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły.

Pozwany kwestionował stawkę najmu pojazdu zastępczego ustaloną przez powoda wskazując, iż w jego ocenie stawka ta jest zawyżona.

W spornym zakresie Sąd w całości oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony i przede wszystkim na opinii biegłego, podtrzymanej przez biegłego na rozprawie po zapoznaniu się z zarzutami.

Nie budzi wątpliwości sądu fakt, że rozstrzygnięcie zaistniałego sporu co do ustalenia dobowej stawki za dzień najmu pojazdu zastępczego wymagało wiedzy specjalnej. W takiej sytuacji, jeżeli istotnie zachodzi potrzeba wyjaśnienia okoliczności sprawy z punktu widzenia wymagającego wiadomości specjalnych, Sąd powinien według zasad unormowanych w kodeksie postępowania cywilnego dopuścić dowód z opinii biegłego (Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 11 czerwca 1974 r., II CR 260/74, nie publ.). Sąd uznał, iż teza dowodowa dla biegłego powinna uwzględniać pełny zakres ubezpieczenia OC/AC/NW, brak limitu kilometrów oraz wykupienie udziału własnego w uszkodzeniach, ponieważ pozwany, na podstawie przedmiotowej faktury, przyznał powodowi odszkodowanie w niepełnym zakresie.

W kwestii stawki najmu Sąd, zgodnie z opinią biegłego, przyjął, że przyjęta przez powoda stawka najmu pierwszego pojazdu (V. (...)) w kwocie 319,80 złotych brutto za dobę przewyższała zakres stosowanych faktycznie na rynku najmu pojazdu stawek. Stąd przyjęto stawkę średnią wyliczoną przez biegłego na kwotę 242,31 złotych za dobę. Stąd 29 dni najmu x 242,31 złotych = 7.026,99 złotych.

W przypadku najmu pojazdu V. (...), był to pojazd o klasie niższej aniżeli pojazd uszkodzony, nie mniej jednak przyjęta w umowie najmu stawka najmu odpowiadała stawkom najmu dla pojazdów klasy C (jak pojazd wynajęty). Stąd 233,70 złotych x 13 dni = 3.038,10 złotych.

Co do okresu najmu biegły wskazał, że proces naprawczy mógł trwać o jeden dzień aniżeli trwał faktyczny najem. W odniesieniu do zarzutów pozwanego, ustosunkował się on do nich ustnie, podtrzymał w tym zakresie swoją opinię a kolejnych zarzutów nie złożono. Przyjęto zatem, że faktyczny najem trwał i mógł trwać 42 dni. Biegły zasadnie przyjął i uwzględnił w obliczonym okresie najmu czas oczekiwania na zamówione przez warsztat części. Czynności te były udokumentowane, do zamówienia doszło bez zwłoki.

Stąd powód dochodzić mógł kwoty 10.065,09 złotych a skoro ubezpieczyciel wypłacił kwotę 1.920 złotych do zapłaty pozostała kwota 8.145,09 złotych.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. zgodnie z żądaniem pozwu.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawę prawną w art. 98 § 1 k.p.c. . Powodowie wygrali sprawę w całości. Na koszty poniesione przez powoda składa się opłata od pozwu 520 złotych, od pełnomocnictwa 17 złotych, wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 3.600 złotych oraz koszt sporządzenie opinii w kwocie 511,68 złotych, pokryta w tej części z zaliczki powoda. Stąd koszty te wyniosły 4.648,68 złotych, z czego 81% daje kwotę 3.765,43 złotych. Pozwany poniósł koszty w wysokości 4.128,68 złotych i składają się na nie te same elementy, które wliczono do kosztów powoda, poza opłatą do pozwu. Koszty pozwanego wyniosły 784,45 złotych. Stąd 3.765,43 złotych – 784,45 – 2.980,98 złotych, którą to kwotę zasądzone od pozwanego na rzecz powoda tytułem zwrotu kosztów procesu.

W wyroku orzeczono również o rozliczeniu zaliczek uiszczonych przez strony. Koszt sporządzenia opinii przez biegłego wyniósł 1.023,36 zł, powodowie i pozwany uiszcili zaliczki po 800 złotych sąd na podstawie art. 80 art. 82 w związku z art. 84 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych zwrócono powodowi i pozwanemu nadpłaconą zaliczkę w kwotach po 188,32 złotych. Dodatkowo stronom zwrócono zaliczki tak obliczone, pomniejszone o koszty stawiennictwa świadka w kwocie 25 złotych rozliczonej tak jak koszty procesu, stąd zaliczka podlegająca zwrotowi na rzecz powoda pomniejszona została o 4,85 złotych (19% z 25 złotych) a pozwanego o 20,65 złotych (25 złotych x 81%).

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

- (...)

- (...)

3. (...)

4. (...)